

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2015/1601**af 22. september 2015****om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Hvis en eller flere medlemsstater står over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandsstatsborgere, kan Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet vedtage midlertidige foranstaltninger til fordel for den eller de berørte medlemsstater i overensstemmelse med artikel 78, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (2) I overensstemmelse med artikel 80 i TEUF skal Unionens politikker på området for grænsekontrol, asyl og indvandring samt gennemførelsen heraf være underlagt princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne, og EU-retsakter vedtaget på dette område skal indeholde passende bestemmelser vedrørende anvendelsen af dette princip.
- (3) Den nylige krise i Middelhavsområdet har fået EU-institutionerne til øjeblikkeligt at anerkende, at der er tale om usædvanlige migrationsstrømme i denne region, og opfordre til, at der træffes konkrete solidaritetsforanstaltninger til fordel for medlemsstaterne i frontlinjen. Navnlig forelagde Kommissionen på udenrigs- og indenrigsministrenes fælles samling den 20. april 2015 en tipunktsplan over tiltag, der skal træffes øjeblikkeligt som reaktion på krisen, herunder et tilsagn om at overveje mulighederne for at iværksætte en nødflytningsordning.
- (4) På sit møde den 23. april 2015 besluttede Det Europæiske Råd blandt andet at styrke den interne solidaritet og ansvarlighed og forpligtede sig navnlig til at øge katastrofehjælpen til de medlemsstater, der er i frontlinjen, og til at overveje mulighederne for at organisere nødflytninger mellem medlemsstaterne på et frivilligt grundlag samt til at indsætte hold fra Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) i de medlemsstater, der er i frontlinjen, med henblik på fælles behandling af ansøgninger om international beskyttelse, herunder registrering og optagelse af fingeraftryk.
- (5) I sin beslutning af 28. april 2015 gentog Europa-Parlamentet nødvendigheden af, at Unionen baserer sin reaktion på de seneste tragedier i Middelhavet på solidaritet og ligelig ansvarsfordeling, og at der skal gøres en øget indsats på dette område til fordel for de medlemsstater, der modtager det største antal flygtninge og ansøgere om international beskyttelse, enten i absolutte tal eller relativt set.
- (6) Foruden foranstaltninger på asylområdet bør medlemsstaterne i frontlinjen øge deres indsats for at træffe foranstaltninger til tackling af de blandede migrationsstrømme ved Den Europæiske Unions ydre grænser. Sådanne foranstaltninger bør garantere rettighederne for personer med behov for international beskyttelse og forhindre irregulær migration.
- (7) På mødet den 25.-26. juni 2015 vedtog Det Europæiske Råd blandt andet, at tre centrale dimensioner bør fremmes parallelt: flytning/genbosætning, tilbagesendelse/tilbagetagelse/reintegration og samarbejde med oprindelses- og transitlande. Det Europæiske Råd nåede navnlig på baggrund af den aktuelle nødsituation og tilsagnet om at styrke solidaritet og ansvarlighed til enighed om den midlertidige og ekstraordinære flytning over en periode på to år af 40 000 personer, der har et klart behov for international beskyttelse, fra Italien og Grækenland til andre medlemsstater, med deltagelse af alle medlemsstater.

⁽¹⁾ Udtalelse af 17.9.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (8) Medlemsstaternes specifikke situation skyldes navnlig migrationsstrømme i andre geografiske områder såsom det vestlige Balkans migrationsrute.
- (9) Flere medlemsstater oplevede i 2014 en betydelig stigning i tilstrømningen til deres områder af migranter, herunder ansøgere om international beskyttelse, og nogle oplever fortsat denne stigning i 2015. Kommissionen har ydet finansiel nødhjælp og EASO operationel støtte til flere medlemsstater for at hjælpe dem med at tackle denne stigning.
- (10) Blandt de medlemsstater, der har været udsat for et særligt stort pres, og på baggrund af den seneste tids tragiske begivenheder i Middelhavsområdet, har navnlig Italien og Grækenland oplevet en hidtil uset tilstrømning til deres områder af migranter, herunder ansøgere om international beskyttelse, som har et klart behov for beskyttelse, og dette har sat landenes indvandrings- og asylsystemer under betydeligt pres.
- (11) Repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, vedtog den 20. juli 2015 ved konsensus en resolution, der afspejler medlemsstaternes specifikke situation, om at flytte 40 000 personer med et klart behov for international beskyttelse fra Grækenland og Italien. Over en periode på to år vil 24 000 personer blive flyttet fra Italien, og 16 000 personer vil blive flyttet fra Grækenland. Rådet vedtog den 14. september 2015 afgørelse (EU) 2015/1523 ⁽¹⁾, der fastsætter en midlertidig og ekstraordinær flytningsordning fra Italien og Grækenland til andre medlemsstater for personer med et klart behov for international beskyttelse.
- (12) I løbet af de seneste måneder er migrationspresset ved de sydlige ydre land- og søgrænser igen steget kraftigt, og forskydningen af migrationsstrømmene er fortsat fra det centrale til det østlige Middelhavsområde og mod Vestbalkanruten som følge af det stigende antal migranter, der kommer til og fra Grækenland. På baggrund af denne situation er yderligere midlertidige foranstaltninger berettigede for at lette asylpresset på Italien og Grækenland.
- (13) Ifølge oplysninger fra Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-Medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) foregik irregulær grænseoverskridelse i Unionen i de første otte måneder af 2015 hovedsagelig via det centrale og østlige Middelhav. Siden begyndelsen af 2015 er ca. 116 000 migranter rejst irregulært ind i Italien (inklusive ca. 10 000 irregulære migranter, som er registreret af de lokale myndigheder, men endnu ikke er bekræftet af Frontex' oplysninger). I løbet af maj og juni 2015 konstaterede Frontex 34 691 irregulære grænsepassager, og i juli og august var antallet 42 356 — en stigning på 20 %. Grækenland oplevede også en stor stigning i 2015, hvor over 211 000 irregulære migranter ankom til landet (inklusive 28 000 irregulære migranter, som er registreret af de lokale myndigheder, men endnu ikke er bekræftet af Frontex' oplysninger). I løbet af maj og juni 2015 konstaterede Frontex 53 624 irregulære grænsepassager, og i juli og august var antallet 137 000 — en stigning på 250 %. En væsentlig del af det samlede antal irregulære migranter, som blev registreret i disse to regioner, var migranter af nationaliteter, der ifølge data fra Eurostat har en høj EU-ankendelsesprocent.
- (14) Ifølge tal fra Eurostat og EASO søgte 39 183 personer om international beskyttelse i Italien mellem januar og juli 2015, sammenlignet med 30 755 i samme periode i 2014 (en stigning på 27 %). En lignende stigning i antallet af ansøgninger blev konstateret i Grækenland med 7 475 ansøgere (en stigning på 30 %).
- (15) Der er allerede truffet mange foranstaltninger for at hjælpe Italien og Grækenland som led i migrations- og asylpolitikken, blandt andet ved at give dem væsentlig nødhjælp og operationel støtte fra EASO. Italien og Grækenland var henholdsvis den næst- og tredjestørste modtager af den støtte, der er tildelt i perioden 2007-2013 som led i rammeprogrammet om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme (SOLID), og modtog endvidere omfattende finansiel nødhjælp. Italien og Grækenland vil sandsynligvis fortsat være hovedmodtagerne af støtte fra Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden i perioden 2014-2020.
- (16) På grund af de nuværende ustabile forhold og konflikter i umiddelbar nærhed af Italien og Grækenland og virkningerne på migrationsstrømmene for andre medlemsstater er det meget sandsynligt, at der fortsat vil være et betydeligt og stigende pres på disse landes migrations- og asylsystemer, idet en væsentlig andel af migranterne

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (EU) 2015/1523 af 14. september 2015 om midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og for Grækenland på området international beskyttelse (EUT L 239 af 15.9.2015, s. 146).

kan have behov for international beskyttelse. Derfor er det absolut nødvendigt at vise solidaritet med Italien og Grækenland og supplere de foranstaltninger, der hidtil er truffet for at støtte dem, med midlertidige foranstaltninger på området asyl og migration.

- (17) Rådet noterede sig den 22. september 2015, at medlemsstaterne er villige og rede til i overensstemmelse med princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne, som Unionens asyl- og migrationspolitik er underlagt, at deltage i flytningen af 120 000 personer, der har et klart behov for international beskyttelse. Rådet har derfor besluttet at vedtage denne afgørelse.
- (18) Der erindres om, at afgørelse (EU) 2015/1523 fastsætter en forpligtelse for Italien og Grækenland til at finde strukturelle løsninger, der kan rette op på det ekstraordinære pres på deres asyl- og migrationssystemer, ved at etablere en solid, strategisk ramme for håndtering af krisesituationen og intensivering af den igangværende reformproces på disse områder. De køreplaner, som Italien og Grækenland har forelagt med henblik herpå, bør ajourføres for at tage hensyn til denne afgørelse.
- (19) I betragtning af at Det Europæiske Råd nåede til enighed om en række indbyrdes forbundne foranstaltninger, bør Kommissionen, hvor dette er relevant og efter at have givet den pågældende medlemsstat mulighed for at fremsætte sine synspunkter, tillægges beføjelse til at suspendere anvendelsen af denne afgørelse i en begrænset periode, hvis Italien eller Grækenland ikke overholder deres forpligtelser i denne henseende.
- (20) Fra den 26. september 2016 bør 54 000 ansøgere forholdsmæssigt flyttes fra Italien og Grækenland til andre medlemsstater. Rådet og Kommissionen bør løbende overvåge situationen med massive tilstrømninger af tredjelandstatsborgere til medlemsstaterne. Kommissionen bør, hvor det er relevant, fremsætte forslag til ændring af denne afgørelse for at adressere udviklingen i situationen på stedet og dens indvirkning på flytningsordningen samt det voksende pres på medlemsstaterne, navnlig de medlemsstater, der er i frontlinjen. Kommissionen bør i den forbindelse tage hensyn til den sandsynlige støttemodtagende medlemsstats holdning..

Såfremt denne afgørelse ændres til fordel for en anden medlemsstat, bør denne medlemsstat på datoen for den relevante ændrende rådsafgørelses ikrafttræden forelægge en køreplan for Rådet og Kommissionen med passende foranstaltninger på området asyl, første modtagelse og tilbagesendelse, der øger kapaciteten, kvaliteten og effektiviteten i dens systemer på disse områder, samt med foranstaltninger til at sikre en korrekt gennemførelse af denne afgørelse med henblik på at gøre det muligt for denne stat bedre at håndtere en eventuel øget tilstrømning af migranter til dens område efter udløbet af denne afgørelses anvendelsesperiode.

- (21) Hvis en medlemsstat skulle opleve en tilsvarende nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandstatsborgere, kan Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet vedtage midlertidige foranstaltninger til fordel for den pågældende medlemsstat på grundlag af artikel 78, stk. 3, i TEUF. Sådanne foranstaltninger kan, når det er relevant, omfatte en suspension af de forpligtelser, der påhviler denne medlemsstat i henhold til nærværende afgørelse.
- (22) I overensstemmelse med artikel 78, stk. 3, i TEUF bør de påtænkte foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland være af midlertidig karakter. En periode på 24 måneder er rimelig med henblik på at sikre, at foranstaltningerne i denne afgørelse virker og reel hjælper Italien og Grækenland til at håndtere de omfattende migrationsstrømme til deres områder.
- (23) De i denne afgørelse fastsatte foranstaltninger om flytning fra Italien og Grækenland indebærer en midlertidig undtagelse fra reglen i artikel 13, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013⁽¹⁾, i henhold til hvilken Italien og Grækenland ellers ville have været ansvarlige for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse på grundlag af de kriterier, der er fastsat i kapitel III i nævnte forordning samt en midlertidig undtagelse fra de proceduremæssige skridt og frister, der er fastsat i samme forordnings artikel 21, 22

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 31).

og 29. De øvrige bestemmelser i forordning (EU) nr. 604/2013, herunder gennemførelsesbestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003⁽¹⁾ og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 118/2014⁽²⁾, er fortsat gældende, herunder de heri indeholdte regler om den overførende medlemsstats forpligtelse til at afholde de udgifter, der er nødvendige for at overføre en ansøger til tilflytningsmedlemsstaten, og om samarbejde om overførsler mellem medlemsstaterne samt om fremsendelse af oplysninger via det elektroniske kommunikationsnet Dublinet. Denne afgørelse indebærer også en undtagelse fra bestemmelsen om samtykke fra ansøgeren om international beskyttelse som omhandlet i artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014⁽³⁾.

- (24) Flytningsforanstaltninger fritager ikke medlemsstaterne fra fuldt ud at anvende forordning (EU) nr. 604/2013, herunder bestemmelserne vedrørende familiesammenføring, den særlige beskyttelse af uledsagede mindreårige samt den diskretionære klausul vedrørende humanitære grunde.
- (25) Uden at dette berører afgørelser på nationalt plan om asylansøgninger, har det været nødvendigt at træffe et valg med hensyn til, hvilke kriterier der skal lægges til grund, når det afgøres, hvilke og hvor mange ansøgere der skal flyttes fra Italien og fra Grækenland. Der er planlagt et klart og brugbart system baseret på en tærskel, der på grundlag af de seneste foreliggende statistikker fra Eurostat er fastsat som den gennemsnitlige andel afgørelser på EU-plan, der er truffet i procedurer i første instans, om tildeling af international beskyttelse, set i forhold til det samlede antal afgørelser på EU-plan om ansøgninger om international beskyttelse, der er truffet i første instans. På den ene side skal denne tærskel i videst muligt omfang sikre, at alle ansøgere med et klart behov for international beskyttelse fuldt ud og hurtigt kan nyde godt af deres ret til beskyttelse i tilflytningsmedlemsstaten. På den anden side skal den i videst muligt omfang forhindre, at ansøgere, der sandsynligvis vil få afslag på deres ansøgninger, flyttes til en anden medlemsstat og dermed uretmæssigt forlænger deres ophold i Unionen. Der bør i nærværende afgørelse anvendes en tærskel på 75 %, der er baseret på de seneste foreliggende ajourførte kvartalsdata fra Eurostat om afgørelser i første instans.
- (26) Formålet med de midlertidige foranstaltninger er at lette det store asylnes på Italien og Grækenland, navnlig ved at flytte et betydeligt antal ansøgere med et klart behov for international beskyttelse, som vil være ankommet til Italiens eller Grækenlands område efter den dato, hvorfra denne afgørelse finder anvendelse. På grundlag af det samlede antal tredjelandstatsborgere, der er indrejst irregulært i Italien og Grækenland i 2015, og antallet af disse, der har et klart behov for international beskyttelse, bør i alt 120 000 ansøgere med et klart behov for international beskyttelse flyttes fra Italien og Grækenland. Dette antal svarer til ca. 43 % af det samlede antal tredjelandstatsborgere med et klart behov for international beskyttelse, som rejste irregulært ind i Italien og Grækenland i juli og august 2015. Den flytningsforanstaltning, der er omhandlet i denne afgørelse, udgør en rimelig byrdefordeling mellem Italien og Grækenland på den ene side og de øvrige medlemsstater på den anden, med udgangspunkt i de samlede tilgængelige tal for irregulære grænseoverskridelser i 2015. Med udgangspunkt i de foreliggende tal bør 13 % af ansøgerne flyttes fra Italien, 42 % fra Grækenland, og 45 % bør flyttes som fastsat i denne afgørelse.
- (27) Senest tre måneder efter denne afgørelses ikrafttræden kan en medlemsstat under ekstraordinære omstændigheder og med behørig begrundelse i overensstemmelse med Unionens grundlæggende værdier, som er nedfældet i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, meddele Rådet og Kommissionen, at den er ude af stand til at deltage i flytningsprocessen af op til 30 % af de ansøgere, der er fordelt til det pågældende land i overensstemmelse med denne afgørelse. Sådanne ekstraordinære omstændigheder omfatter navnlig en situation, der er karakteriseret ved en pludselig og massiv tilstrømning af tredjelandstatsborgere af en sådan størrelsesorden, at den lægger ekstremt pres på selv et velforberedt asylsystem, der i øvrigt fungerer i overensstemmelse med gældende EU-ret vedrørende asyl, eller en risiko for pludselig og massiv tilstrømning af tredjelandstatsborgere, der er af så stor sandsynlighed, at det taler for et øjeblikkeligt tiltag. Kommissionen bør efter en vurdering forelægge Rådet forslag til en gennemførelsesafgørelse vedrørende en midlertidig suspension af flytningen af op til 30 % af de ansøgere, der er fordelt til den pågældende medlemsstat. Når det er behørigt begrundet, kan Kommissionen foreslå at forlænge tidsfristen for flytningen af resten af tildelingen med op til 12 måneder udover denne afgørelses gyldighedsperiode.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2. september 2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 222 af 5.9.2003, s. 3).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 118/2014 af 30. januar 2014 om ændring af forordning (EF) nr. 1560/2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 39 af 8.2.2014, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af asyl-, migrations- og integrationsfonden, om ændring af Rådets beslutning 2008/381/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 573/2007/EF og nr. 575/2007/EF og Rådets beslutning 2007/435/EF (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 168).

- (28) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af flytningen i tilfælde af forholdsmæssig flytning af 54 000 ansøgere fra Italien og Grækenland til andre medlemsstater, i tilfælde af at en eller flere medlemsstaters deltagelse i flytningen af ansøgere bør suspenderes, eller i tilfælde af at en anden medlemsstat/andre medlemsstater eller associerede stater efter de relevante meddelelser til Rådet deltager i flytningen, bør Rådet tillægges gennemførelsesbeføjelser.

Det er berettiget at tillægge Rådet disse beføjelser i lyset af den politisk følsomme karakter af sådanne foranstaltninger, der berører nationale beføjelser med hensyn til indrejse af tredjelandstatsborgere til medlemsstaternes område og behovet for hurtigt at kunne tilpasse sig hastigt skiftende situationer.

- (29) Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 516/2014, yder støtte til byrdefordeling, der er aftalt mellem medlemsstaterne, og kan reagere på den seneste politiske udvikling på dette område. I artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 516/2014 gives der mulighed for, at medlemsstaterne gennemfører foranstaltninger vedrørende overførsel af ansøgere om international beskyttelse som led i deres nationale programmer, mens der i henhold til artikel 18 i nævnte forordning gives mulighed for udbetaling af et fast beløb fra fonden på 6 000 EUR for hver person med international beskyttelse, der overføres fra en anden medlemsstat.
- (30) Med henblik på gennemførelse af princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling og i betragtning af, at denne afgørelse udgør en videreudvikling af politikken på dette område, bør det sikres, at de medlemsstater, der i medfør af afgørelsen tager imod ansøgere fra Italien og Grækenland med et klart behov for international beskyttelse, modtager et fast beløb for hver person, de modtager, som er identisk med det faste beløb, der er fastsat i artikel 18 forordning (EU) nr. 516/2014, dvs. 6 000 EUR, og som tildeles efter samme procedurer. Dette indebærer en begrænset, midlertidig undtagelse fra artikel 18 i nævnte forordning, idet det faste beløb bør udbetales for ansøgere, der flyttes, snarere end for personer, der nyder international beskyttelse. En sådan midlertidig udvidelse af antallet af potentielle modtagere af det faste beløb forekommer nemlig at være en integreret del af den nødordning, der fastlægges ved denne afgørelse. Med hensyn til udgifterne til overførslen af personer, der flyttes i overensstemmelse med denne afgørelse, er det desuden hensigtsmæssigt, at Italien og Grækenland modtager et fast beløb på mindst 500 EUR for hver person, der flyttes fra deres respektive områder, under hensyntagen til de faktiske udgifter forbundet med at flytte en ansøger til tilflytningsmedlemsstaten. Medlemsstaterne bør have ret til at modtage yderligere forfinansiering, der udbetales i 2016, efter revisionen af deres nationale programmer under Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden for at gennemføre aktioner i medfør af denne afgørelse.
- (31) Det er nødvendigt, at der indføres en hurtig flytningsprocedure, og at gennemførelsen af de midlertidige foranstaltninger ledsages af tæt administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne og operationel støtte fra EASO.
- (32) Hensynet til den nationale sikkerhed og den offentlige orden bør varetages under hele flytningsproceduren, indtil ansøgerens overførsel er gennemført. Hvis en medlemsstat har rimelig grund til at anse en ansøger for en fare for sin nationale sikkerhed eller den offentlige orden, bør den under fuld overholdelse af ansøgerens grundlæggende rettigheder, herunder de relevante regler om databeskyttelse, underrette de andre medlemsstater herom.
- (33) Når der træffes afgørelse om, hvilke ansøgere med et klart behov for international beskyttelse der skal flyttes fra Italien og Grækenland, bør sårbare ansøgere, som omhandlet i artikel 21 og 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU⁽¹⁾, have forrang. I den forbindelse bør der navnlig tages hensyn til ansøgernes eventuelle særlige behov, herunder sundhedsmæssige behov. Hensynet til barnets tarv bør altid komme i første række.
- (34) Integrationen af ansøgere med et klart behov for international beskyttelse i værtssamfundet er hjørnesteinen i et korrekt fungerende fælles europæisk asylsystem. Når der træffes afgørelse om, hvilken medlemsstat en ansøger skal flyttes til, bør der derfor tages særligt hensyn til ansøgerens specifikke kvalifikationer og karakteristika, f.eks. sprogkunderskaber og andre individuelle oplysninger på grundlag af dokumenteret familiemæssig, kulturel eller social tilknytning, der kan lette ansøgerens integration i tilflytningsmedlemsstaten. Når der er tale om særligt sårbare ansøgere, bør der tages hensyn til tilflytningsmedlemsstatens kapacitet til at yde tilstrækkelig støtte til

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 96).

sådanne ansøgere og til nødvendigheden af at sikre en retfærdig fordeling af disse ansøgere mellem medlemsstaterne. På grundlag af ovenstående oplysninger kan tilflytningsmedlemsstater under behørig hensyntagen til princippet om ikkeforskelsbehandling angive deres præferencer med hensyn til ansøgere, i henhold til hvilke Italien og Grækenland i samråd med EASO og, hvis dette er relevant, forbindelsesofficerer kan udarbejde lister over mulige ansøgere, der er udpeget til at blive flyttet til den pågældende medlemsstat.

- (35) De retsgarantier og formelle garantier, som er fastlagt i forordning (EU) nr. 604/2013, finder fortsat anvendelse på ansøgere omfattet af denne afgørelse. Desuden bør ansøgerne oplyses om den flytningsprocedure, der er fastlagt i denne afgørelse, og underrettes om den konkrete afgørelse om flytning, der udgør en afgørelse om overførsel som omhandlet i artikel 26 i forordning (EU) nr. 604/2013. Da EU-lovgivningen ikke giver ansøgerne ret til at vælge, hvilken medlemsstat der skal behandle deres ansøgninger, bør de i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 604/2013 kun have adgang til effektive retsmidler i forbindelse med afgørelser om flytning med henblik på at sikre, at deres grundlæggende rettigheder respekteres. I overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 27 kan medlemsstaterne i deres nationale lovgivning fastsætte, at en klage over afgørelsen om overførsel ikke automatisk suspenderer overførslen af ansøgeren, men at den pågældende person har mulighed for at anmode om, at gennemførelsen af afgørelsen om overførsel suspenderes, indtil resultatet af vedkommendes klage foreligger.
- (36) Både før og efter overførslen til tilflytningsmedlemsstaterne har ansøgerne de rettigheder og garantier, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EF⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU⁽²⁾, herunder for så vidt går deres særlige modtagelses- og proceduremæssige behov. Desuden finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013⁽³⁾ fortsat anvendelse på ansøgere, der er omfattet af denne afgørelse, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EU⁽⁴⁾ finder anvendelse på tilbagesendelsen af tredjelandsstatsborgere, der ikke har ret til at opholde sig på området. Det ovenfor anførte gælder med forbehold af begrænsningerne i anvendelsen af de pågældende direktiver.
- (37) I overensstemmelse med gældende EU-ret bør Italien og Grækenland med henblik på flytningsproceduren sikre en robust mekanisme for identifikation, optagelse af fingeraftryk og registrering, således at personer med behov for international beskyttelse, der kommer i betragtning til flytning, hurtigt kan identificeres, og migranter, der ikke er berettiget til international beskyttelse, og som derfor bør tilbagesendes, identificeres. Dette bør også finde anvendelse på personer, der ankom til Italiens eller Grækenlands område mellem den 24. marts og den 25. september 2015, med henblik på at de kan komme i betragtning til flytning. Hvis frivillig tilbagevenden ikke er praktisk mulig, og andre foranstaltninger fastsat i direktiv 2008/115/EF ikke er tilstrækkelige til at forebygge sekundære strømme, bør frihedsberøvelsesforanstaltningerne i kapitel IV i dette direktiv anvendes hurtigt og effektivt. Ansøgere, der unddrager sig flytningsproceduren, bør udelukkes fra flytning.
- (38) Der bør træffes foranstaltninger for at undgå sekundære strømme af flyttede personer fra tilflytningsmedlemsstaten til andre medlemsstater, hvilket kunne hindre en effektiv anvendelse af denne afgørelse. Navnlig bør medlemsstaterne i overensstemmelse med EU-retten træffe de nødvendige forebyggende foranstaltninger for så vidt angår adgang til sociale ydelser og retsmidler. Ansøgerne bør derudover informeres om konsekvenserne af at rejse irregulært mellem medlemsstaterne og om, at de — hvis tilflytningsmedlemsstaten giver dem international beskyttelse — har de rettigheder, der er knyttet til international beskyttelse, i denne medlemsstat alene.
- (39) Harmoniseringen af modtagelsesforholdene i medlemsstaterne bør desuden i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i direktiv 2013/33/EU, medvirke til at begrænse sekundære strømme blandt ansøgere om international beskyttelse som følge af forskellene mellem modtagelsesforholdene. Med henblik på at nå det samme mål bør medlemsstaterne overveje at indføre indberetningspligt og sikre materielle modtagelsesforhold for ansøgere om

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (omarbejdet) (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 96).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæiskagentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

international beskyttelse, som kun er ikkefinansielle og omfatter indkvartering, kost og tøj, samt, hvis det er relevant, sørge for, at ansøgere overføres direkte til tilflytningsmedlemsstaten. Som fastsat i de gældende asyl- og Schengenregler bør medlemsstaterne under behandlingen af ansøgningerne om international beskyttelse ligeledes, medmindre der foreligger tungtvejende humanitære grunde, hverken udlevere nationale rejseudokumenter til ansøgere eller give dem andre incitamenter, f.eks. finansielle, der kan lette irregulær indrejse i andre medlemsstater. I tilfælde af irregulær indrejse i andre medlemsstater bør det pålægges personer, der søger om eller nyder international beskyttelse, at vende tilbage til tilflytningsmedlemsstaten, og den pågældende stat bør omgående tilbagetage disse personer.

- (40) For at undgå sekundære strømme blandt personer med international beskyttelse bør medlemsstaterne også underrette disse personer om de betingelser, hvorpå de lovligt kan rejse ind og opholde sig i en anden medlemsstat, og medlemsstaterne bør kunne indføre indberetningspligt. I henhold til direktiv 2008/115/EF bør medlemsstaterne kræve, at en person med international beskyttelse, der irregulært opholder sig på deres område, straks vender tilbage til tilflytningsmedlemsstaten. Hvis personen nægter at vende tilbage frivilligt, bør tilbagesendelse til tilflytningsmedlemsstaten gennemtvinges.
- (41) I tilfælde af tvangsmæssig tilbagesendelse til tilflytningsmedlemsstaten kan den medlemsstat, der har gennemtvunget tilbagesendelsen, desuden, hvis det er muligt efter national lovgivning, udstede et nationalt indrejseforbud, der i en bestemt periode forhindrer personen med international beskyttelse i igen at rejse ind på den pågældende medlemsstats område.
- (42) Da formålet med denne afgørelse er at håndtere en nødsituation og at bistå Italien og Grækenland med styrkelsen af deres asylsystemer, bør den give dem mulighed for med bistand fra Kommissionen at indgå bilaterale aftaler med Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz om flytning af personer, der er omfattet af denne afgørelse. Sådanne aftaler bør også afspejle de vigtigste elementer i denne afgørelse, navnlig dem, der vedrører flytningsproceduren og ansøgernes rettigheder og forpligtelser, samt dem, der vedrører forordning (EU) nr. 604/2013.
- (43) Den specifikke støtte til Italien og Grækenland gennem flytningsordningen bør fra tredjelandstatsborgeres ankomst til Italien eller Grækenland og indtil gennemførelsen af alle gældende procedurer suppleres med yderligere foranstaltninger koordineret af EASO og andre relevante agenturer såsom Frontex, hvorved tilbagesendelsen af tredjelandstatsborgere, der ikke har ret til at opholde sig på området, koordineres i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF.
- (44) Målene for denne afgørelse kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (45) Denne afgørelse overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (46) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (47) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (48) I de tilfælde, hvor Kommissionen efter en meddelelse i medfør af artikel 4 i protokol nr. 21 fra en medlemsstat, der er omfattet af denne protokol, i overensstemmelse med artikel 331, stk. 1, i TEUF, bekræfter den pågældende medlemsstats deltagelse i denne afgørelse, bør Rådet fastsætte antallet af ansøgere, der skal flyttes til den pågældende medlemsstat. Rådet bør også i overensstemmelse hermed tilpasse de øvrige medlemsstaters tildelinger ved at nedsætte dem forholdsmæssigt.

- (49) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (50) I betragtning af sagens hastende karakter bør denne afgørelse træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne afgørelse fastsættes midlertidige foranstaltninger til fordel for Italien og Grækenland på området international beskyttelse, der skal støtte disse lande i bedre at håndtere en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandstatsborgere til disse medlemsstater.
2. Kommissionen overvåger løbende situationen med massive tilstrømninger af tredjelandstatsborgere til medlemsstaterne.

Kommissionen fremsætter, hvor det er relevant, forslag til ændring af denne afgørelse for at tage hensyn til udviklingen i situationen på stedet og dens indvirkning på flytningsordningen samt det voksende pres på medlemsstaterne, navnlig de medlemsstater, der er i frontlinjen.

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

- a) »ansøgning om international beskyttelse«: en ansøgning om international beskyttelse som defineret i artikel 2, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU ⁽¹⁾
- b) »ansøger«: en tredjelandstatsborger eller statsløs, der har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, som der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om
- c) »international beskyttelse«: flygtningestatus og subsidær beskyttelsesstatus som defineret i henholdsvis litra e) og g) i artikel 2 i direktiv 2011/95/EU
- d) »famiemedlemmer«: familiemedlemmer som defineret i artikel 2, litra g), i forordning (EU) nr. 604/2013
- e) »flytning«: overførsel af en ansøger fra den medlemsstats område, som ifølge de kriterier, der er fastsat i kapitel III i forordning (EU) nr. 604/2013, er ansvarlig for behandlingen af vedkommendes ansøgning om international beskyttelse, til tilflytningsmedlemsstaten
- f) »tilflytningsmedlemsstat«: den medlemsstat, der bliver ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse i henhold til forordning (EU) nr. 604/2013, efter at ansøgeren er blevet flyttet til medlemsstatens område.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9).

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Flytningsforanstaltningerne i henhold til denne afgørelse omfatter kun en ansøger, der har indgivet sin ansøgning om international beskyttelse i Italien eller Grækenland, og som disse stater ellers ville have været ansvarlig for i overensstemmelse med kriterierne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, jf. kapitel III i forordning (EU) nr. 604/2013.
2. Flytningsforanstaltningerne i denne afgørelse omfatter kun en ansøger, der tilhører en nationalitet, for hvilken andelen af afgørelserne om tildeling af international beskyttelse ifølge de seneste foreliggende EU-dækkende ajourførte kvartalsdata fra Eurostat udgør 75 % eller mere af de afgørelser, der er truffet i første instans om ansøgninger om international beskyttelse, jf. kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾. For så vidt angår statsløse henses der til det land, hvor de tidligere havde sædvanligt opholdssted. Kvartalsvise ajourføringer tages kun i betragtning i forbindelse med ansøgere, som ikke allerede er blevet udpeget som ansøgere, der kan flyttes i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i denne afgørelse.

Artikel 4

Flytning af 120 000 ansøgere til medlemsstaterne

1. 120 000 ansøgere flyttes således til andre medlemsstater:
 - a) 15 600 ansøgere flyttes fra Italien til andre medlemsstaters område i overensstemmelse med tabellen i bilag I.
 - b) 50 400 ansøgere flyttes fra Grækenland til andre medlemsstaters område i overensstemmelse med tabellen i bilag II.
 - c) 54 000 ansøgere flyttes til andre medlemsstaters område proportionalt med de tal, der er fastsat i bilag I og II, enten i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 eller ved en ændring af denne afgørelse som omhandlet i artike 1, stk. 2, og i denne artikels stk. 3.
2. Fra den 26. september 2016 flyttes de i stk. 1, litra c), omhandlede 54 000 ansøgere fra Italien og Grækenland, proportionalt med stk. 1, litra a) og b), til andre medlemsstaters område proportionalt med de tal, der er fastsat i bilag I og II. Kommissionen forelægger Rådet et forslag om de tal, der skal fordeles i overensstemmelse hermed pr. medlemsstat.
3. Hvis Kommissionen senest den 26. september 2016 finder, at en tilpasning af flytningsordningen er begrundet af udviklingen af situationen på stedet, eller at en medlemsstat står over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandsstatsborgere som følge af en pludselig forskydning af migrationsstrømme og under hensyntagen til den sandsynlige støttemodtagende medlemsstats holdning, kan den, hvor det er relevant, fremsætte forslag til Rådet som omhandlet i artikel 1, stk. 2.

En medlemsstat kan ligeledes med behørig begrundelse meddele Rådet og Kommissionen, at den står over for en tilsvarende nødsituation. Kommissionen vurderer de årsager, der anføres, og forelægger, hvor det er relevant, Rådet forslag som omhandlet i artikel 1, stk. 2.

4. I de tilfælde, hvor Kommissionen efter en meddelelse i medfør af artikel 4 i protokol nr. 21 fra en medlemsstat, der er omfattet af denne protokol, i overensstemmelse med artikel 331, stk. 1, i TEUF, bekræfter den pågældende medlemsstats deltagelse i denne afgørelse, fastsætter Rådet, på forslag af Kommissionen, antallet af ansøgere, der skal flyttes til den pågældende medlemsstat. I samme gennemførelsesforordning skal Rådet også i overensstemmelse hermed tilpasse de øvrige medlemsstaters tildelinger ved at nedsætte dem forholdsmæssigt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60).

5. En medlemsstat kan under ekstraordinære omstændigheder senest den 26. december 2015 meddele Rådet og Kommissionen, at den midlertidigt er ude af stand til at deltage i flytningsprocessen af op til 30 % af de ansøgere, der er fordelt til det pågældende land i overensstemmelse med stk. 1, med angivelse af behørigt begrundede årsager, som er forenelige med Unionens grundlæggende værdier, der er forankret i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union.

Kommissionen vurderer de årsager, der anføres, og forelægger Rådet passende forslag vedrørende en midlertidig suspension af flytningen af op til 30 % af de ansøgere, der er fordelt til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1. Når det er behørigt begrundet, kan Kommissionen foreslå at forlænge tidsfristen for flytningen af ansøgerne i resten af tildelingen med op til 12 måneder ud over den dato, der er anført i artikel 13, stk. 2.

6. Rådet træffer senest efter en måned afgørelse om de forslag, der er omhandlet i stk. 5.

7. Med henblik på anvendelsen af denne artikels stk. 2, 4 og 6 og af artikel 11, stk. 2, vedtager Rådet på forslag af Kommissionen en gennemførelsesafgørelse.

Artikel 5

Flytningsprocedure

1. Med henblik på det administrative samarbejde, der er nødvendigt for at gennemføre denne afgørelse, udpeger hver medlemsstat et nationalt kontaktpunkt, hvis adresse den meddeler de øvrige medlemsstater og EASO. Medlemsstaterne træffer i samarbejde med EASO og andre relevante instanser alle passende foranstaltninger til etablering af et direkte samarbejde og informationsudveksling mellem de kompetente myndigheder, herunder om de grunde, der omhandles i stk. 7.

2. Medlemsstaterne skal med regelmæssige mellemrum og mindst hver tredje måned meddele, hvor mange ansøgere der hurtigt kan flyttes til deres område, samt eventuelle andre oplysninger.

3. På grundlag af disse oplysninger udpeger Italien og Grækenland, med bistand fra EASO og, hvor dette er relevant, medlemsstaternes forbindelsesofficerer, jf. stk. 8, de ansøgere, der vil kunne flyttes til de øvrige medlemsstater, og forelægger hurtigst muligt alle relevante oplysninger for kontaktpunkterne i disse medlemsstater. I denne forbindelse gives sårbare ansøgere som omhandlet i artikel 21 og 22 i direktiv 2013/33/EU forrang.

4. Efter tilflytningsmedlemsstatens godkendelse træffer Italien og Grækenland hurtigst muligt afgørelse om at overføre de udpegede ansøgere til en bestemt tilflytningsmedlemsstat i samarbejde med EASO og underretter ansøgeren herom i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4. Tilflytningsmedlemsstaten kan kun beslutte ikke at godkende tilflytningen af en ansøger, hvis der er rimelige grunde hertil, jf. denne artikels stk. 7.

5. Ansøgere, for hvilke der er i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 603/2013 skal optages fingeraftryk, kan kun foreslås flyttet, hvis deres fingeraftryk er blevet optaget og videregivet til Eurodacs centrale system i henhold til nævnte forordning.

6. Overførslen af en ansøger til tilflytningsmedlemsstatens område finder sted hurtigst muligt efter, at den berørte ansøger er blevet underrettet om afgørelsen om flytning, jf. artikel 6, stk. 4, i denne afgørelse. Italien og Grækenland skal meddele tilflytningsmedlemsstaten dato og tidspunkt for overførslen samt eventuelle andre relevante oplysninger.

7. Medlemsstaterne bevarer alene retten til at afslå en flytning af en ansøger, hvis der er rimelige grunde til at anse den pågældende for en fare for deres nationale sikkerhed eller den offentlige orden, eller hvis der er tungtvejende grunde til at anvende undtagelsesbestemmelserne i artikel 12 og 17 i direktiv 2011/95/EU.

8. Med henblik på gennemførelsen af alle aspekter af den flytningsprocedure, der er beskrevet i denne artikel, kan medlemsstaterne efter udveksling af alle relevante oplysninger beslutte at udpege forbindelsesofficerer til Italien og Grækenland.

9. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med gældende EU-ret fuldt ud opfylde deres forpligtelser. Identifikation, registrering og optagelse af fingeraftryk med henblik på flytningsproceduren skal derfor garanteres af Italien og Grækenland. For at sikre at processen stadig er effektiv og overkommelig, organiseres modtagelsesanlæg og -foranstaltninger på behørig vis, således at de midlertidigt kan huse mennesker i overensstemmelse med gældende EU-ret, indtil der hurtigt træffes afgørelse om deres situation. Ansøgere, der unddrager sig flytningsproceduren, udelukkes fra flytning.

10. Den i denne artikel fastlagte flytningsprocedure skal være afsluttet så hurtigt som muligt og senest to måneder efter, at tilflytningsmedlemsstaten har givet meddelelse som omhandlet i stk. 2, medmindre tilflytningsmedlemsstatens godkendelse som omhandlet i stk. 4 finder sted mindre end to uger inden udløbet af fristen på to måneder. I så fald kan fristen for afslutning af flytningsproceduren forlænges med en periode, som ikke må overstige yderligere to uger. Desuden kan denne frist også forlænges med en periode på yderligere fire uger, hvis det er hensigtsmæssigt, hvis Italien eller Grækenland påviser, at der er objektive praktiske hindringer for, at overførslen kan finde sted.

Hvis flytningsproceduren ikke er afsluttet inden for disse tidsfrister, og medmindre Italien og Grækenland er enige med tilflytningsmedlemsstaten om en rimelig forlængelse af tidsfristen, forbliver Italien og Grækenland ansvarlige for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse i henhold til forordning (EU) nr. 604/2013.

11. Efter flytningen af ansøgeren optager tilflytningsmedlemsstaten ansøgerens fingeraftryk og videregiver dem til Eurodacs centrale system i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EU) nr. 603/2013 og ajourfører datasættene i overensstemmelse med artikel 10 og, hvor det er relevant, artikel 18 i nævnte forordning.

Artikel 6

Rettigheder og forpligtelser for ansøgere om international beskyttelse, der er omfattet af denne afgørelse

1. Hensynet til barnets tarv skal komme i første række, når medlemsstaterne gennemfører denne afgørelse.
2. Medlemsstaterne sikrer, at familiemedlemmer, der er omfattet af denne afgørelse, flyttes til samme medlemsstats område.
3. Før der træffes afgørelse om at flytte en ansøger, underretter Italien og Grækenland ansøgeren på et sprog, som ansøgeren forstår eller med rimelighed må formodes at forstå, om flytningsproceduren som fastlagt i denne afgørelse.
4. Når der er truffet afgørelse om at flytte en ansøger, underretter Italien og Grækenland den pågældende person skriftligt herom, inden selve flytningen finder sted. Det skal fremgå af afgørelsen, hvilken tilflytningsmedlemsstat der er tale om.
5. En person, der har ansøgt om eller nyder international beskyttelse, og som rejser ind i en anden medlemsstats område end tilflytningsmedlemsstatens uden at opfylde betingelserne for ophold i denne anden medlemsstat, skal straks rejse tilbage. Tilflytningsmedlemsstaten skal omgående tilbagetage personen.

Artikel 7

Operationel støtte til Italien og Grækenland

1. For at støtte Italien og Grækenland i bedre at håndtere det ekstraordinære pres på deres asyl- og migrations-systemer forårsaget af det nuværende øgede migrationspres ved deres ydre grænser skal medlemsstaterne i samarbejde med Italien og Grækenland øge deres operationelle støtte på området international beskyttelse gennem de relevante aktiviteter, der koordineres af EASO, Frontex og andre relevante instanser, navnlig ved, når det er nødvendigt, at stille nationale eksperter til rådighed til følgende støtteaktiviteter:
 - a) screening af de tredjelandstatsborgere, der ankommer til Italien og Grækenland, herunder entydig identifikation, optagelse af fingeraftryk og registrering og, hvis det er relevant, registrering af deres ansøgning om international beskyttelse samt, efter anmodning fra Italien eller Grækenland, indledende behandling heraf

- b) forsyning af ansøgere eller potentielle ansøgere, som kan blive genstand for flytning i henhold til denne afgørelse, med oplysninger og særlig bistand, som de måtte have behov for
- c) forberedelse og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer for tredjelandsstatsborgere, som enten ikke har søgt om international beskyttelse, eller hvis ret til at forblive på området er ophørt.

2. Ud over den støtte, der ydes i henhold til stk. 1, og for at lette gennemførelsen af alle trin i flytningsproceduren skal der ydes specifik støtte, når det er hensigtsmæssigt, til Italien og Grækenland gennem relevante aktiviteter, der koordineres af EASO, Frontex og andre relevante instanser.

Artikel 8

Supplerende foranstaltninger, der skal træffes af Italien og Grækenland

1. Italien og Grækenland skal under hensyntagen til forpligtelserne i artikel 8, stk. 1, i afgørelse (EU) 2015/1523 senest den 26. oktober 2015 tilsende Rådet og Kommissionen en ajourført køreplan, hvor der er taget hensyn til behovet for at sikre en korrekt gennemførelse af denne afgørelse.
2. Såfremt denne afgørelse ændres til fordel for en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, og artikel 4, stk. 3, bør denne medlemsstat på datoen for den relevante ændrende rådsafgørelses ikrafttræden forelægge en køreplan for Rådet og Kommissionen med passende foranstaltninger på området asyl, første modtagelse og tilbagesendelse, der øger kapaciteten, kvaliteten og effektiviteten i dens system på disse områder, samt med foranstaltninger til at sikre en korrekt gennemførelse af denne afgørelse. Den pågældende medlemsstat skal gennemføre denne køreplan fuldt ud.
3. Hvis Italien eller Grækenland ikke opfylder forpligtelserne i stk. 1, kan Kommissionen, efter at have givet den pågældende medlemsstat mulighed for at fremsætte sine synspunkter, vedtage at suspendere anvendelsen af denne afgørelse på den pågældende medlemsstat i en periode på op til tre måneder. Kommissionen kan vedtage at forlænge denne suspension én gang med en yderligere periode på op til tre måneder. En sådan suspension berører ikke overførsler af ansøgere, der afventer tilflytningsmedlemsstatens godkendelse i henhold til artikel 5, stk. 4.

Artikel 9

Yderligere nødsituationer

Hvis en medlemsstat står over for en nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandsstatsborgere, kan Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet vedtage midlertidige foranstaltninger til fordel for den berørte medlemsstat, jf. artikel 78, stk. 3, i TEUF. Sådanne foranstaltninger kan, når det er relevant, omfatte en suspension af den pågældende medlemsstats deltagelse i flytningen i henhold til denne afgørelse samt mulige kompensationsforanstaltninger for Italien og Grækenland.

Artikel 10

Finansiell støtte

1. For hver flyttet person i henhold til denne afgørelse gælder følgende:
 - a) tilflytningsmedlemsstaten modtager et fast beløb på 6 000 EUR
 - b) Italien og Grækenland modtager et fast beløb på mindst 500 EUR.
2. Denne finansielle støtte ydes efter de procedurer, der er fastsat i artikel 18 i forordning (EU) nr. 516/2014. Som en undtagelse fra de forfinansieringsordninger, der er fastsat i den pågældende forordning, får medlemsstaterne i 2016 udbetalt et forfinansieringsbeløb på 50 % af deres samlede tildeling ifølge denne afgørelse.

*Artikel 11***Samarbejde med associerede stater**

1. Med bistand fra Kommissionen kan der indgås bilaterale aftaler mellem Italien og henholdsvis Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz og mellem Grækenland og henholdsvis Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz om flytning af ansøgere fra Italiens og Grækenlands område til sidstnævnte staters områder. De vigtigste elementer i denne afgørelse, navnlig dem, der vedrører flytningsproceduren og ansøgers rettigheder og forpligtelser, tages behørigt i betragtning i disse aftaler.

2. Hvis der indgås sådanne bilaterale aftaler, meddeler Italien eller Grækenland Rådet og Kommissionen antallet af ansøgere, der skal flyttes til de associerede stater. Rådet tilpasser i overensstemmelse hermed på forslag af Kommissionen medlemsstaternes tildelinger ved at nedsætte dem forholdsmæssigt.

*Artikel 12***Rapportering**

På grundlag af oplysningerne fra medlemsstaterne og de relevante agenturer aflægger Kommissionen hver sjette måned rapport til Rådet om gennemførelsen af denne afgørelse.

På grundlag af oplysningerne fra Italien og Grækenland aflægger Kommissionen hver sjette måned også rapport til Rådet om gennemførelsen af køreplanerne som omhandlet i artikel 8.

*Artikel 13***Ikrafttræden**

1. Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den anvendes indtil den 26. september 2017.
3. Den anvendes på personer, der ankommer til Italiens og Grækenlands område mellem den 25. september 2015 og den 26. september 2017, samt på ansøgere, der er ankommet til disse medlemsstater fra 24. marts 2015.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. september 2015.

På Rådets vegne
J. ASSELBORN
Formand

BILAG I

Tildelinger fra Italien

	Tildeling pr. medlemsstat (af i alt 15 600 personer)
Østrig	462
Belgien	579
Bulgarien	201
Kroatien	134
Cypern	35
Den Tjekkiske Republik	376
Estland	47
Finland	304
Frankrig	3 064
Tyskland	4 027
Ungarn	306
Letland	66
Litauen	98
Luxembourg	56
Malta	17
Nederlandene	922
Polen	1 201
Portugal	388
Rumænien	585
Slovakiet	190
Slovenien	80
Spanien	1 896
Sverige	567

BILAG II

Tildelinger fra Grækenland

	Tildeling pr. medlemsstat (50 400 flyttede ansøgere)
Østrig	1 491
Belgien	1 869
Bulgarien	651
Kroatien	434
Cypern	112
Den Tjekkiske Republik	1 215
Estland	152
Finland	982
Frankrig	9 898
Tyskland	13 009
Ungarn	988
Letland	215
Litauen	318
Luxembourg	181
Malta	54
Nederlandene	2 978
Polen	3 881
Portugal	1 254
Rumænien	1 890
Slovakiet	612
Slovenien	257
Spanien	6 127
Sverige	1 830